

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLIII. ad annum DLXXVII.

Parisiis, 1644

Ex His Qvae Theodoritvs Defendens Theodorum, contra Cyrillum scripsit,
per quae testimonium praebet idem Theodoritus, quod Theodori sunt istae
impietates, contra quas sanctae memoriae Cyrillus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15324

ANNO CHRISTI
III. stolicum amplecti zelum aduersus talia innouantes. Iustum enim est, ea quæ impie scripta sunt, pie amputari, & nusquam inemendabiles permanere eos qui qualiacumque incaute per inscientiam & vanam gloriam scribere præsumperunt.

Porrecta autem sunt & ipsi sanctæ memorię Theophilo impia capitula ex codicibus Theodori.

SANCTI GREGORII AD THEOPHILVM.

Qvi Apollinarii dogmata defendunt, per querimoniam, quam aduersus nos faciunt, sua confirmare conantur, carnale Verbum, & Dominum sæculorum hominis filium, & mortalem Filii deitatem construentes. Proferunt enim quod aliqui quasi catholicæ ecclesiæ existentes, duos colunt filios in dogmate: vnum quidem secundum naturam, alterum autem secundum adoptionem postea acquisitam; nescio a quo talia audientes, & ad quam personam contendentes: nondum enim noui eum qui hæc subloquitur. Verumtamen quoniam hanc proponentes aduersus nos causam, per hoc quod videntur huic flagitioso negotio repugnare, suas opiniones corroborant, bonum est tuam in Christo perfectionem, secundum quod in mente tibi * iniiciat sanctus Spiritus, exscindere occasiones eorum qui querunt aduersus nos occasions, & persuadere eis qui ista calumnialiter adscribunt Dei ecclesiæ, quod est dogma tale in Christianis nullum, neque prædicatur.

EX HIS QVÆ THEODORITVS DEFENDENS

Theodorum, contra Cyrillum scripsit, per quæ testimonium præbet idem Theodoritus, quod Theodori sunt istæ impietates, contra quas sanctæ memorię Cy- rillus scripsit.

POSTEA interpretationem accusatořani psalmi, & inculcat hæc verba diuini Theodori: Consideremus igitur, quis est homo de quo stupescit & miratur quod Vnigenitus dignatus est eius memoriam & visitationem facere. Sed quod quidem non dictum est de omni homine, in superioribus demonstratum est: quod autem nec de uno quolibet, & hoc dictum est.

Concil. Tom. 12.

M

90 VIGILIVS C. CONSTANTINOP. II. IUSTINIANVS
PAPA. IMP.

Et post pauca, eiusdem Theodori posuit memoratus
Theodoritus sic habentia.

ANNO
CHRISTI
555

Cessate vel nunc vix aliquando a vestra impudentia, agnoscentes quod oportet. Videte enim omnium hominum sceleratissimi, quanta naturarum est differentia, quod iste quidem stupescit quia & memoriam facere hominis dignatur, & visitare eum, & ceterorum participem facere, quorum participem iam fecit ipsum: ille autem e contrario miratur, quod tantorum participes fieri super suam naturam meruit. Et ille quidem, ut pote beneficium dans, mirificatur magna praestans, & super naturam beneficium accipientis: ille autem, ut pote beneficium accipiens, & maiora, quam est ipse dignus, accipiens.

Post hæc Theodoritus intulit ista.

Cum posuisset Cyrillus ex his quæ diuinus Theodus contra Apollinarium scripsit, statim iniurias infert, & contumelias, & vituperationes, & dicit: Sobrii estote ebrii ex vino vestro. Et clamet aliquis ita errantibus: Impone homo tuæ linguae ostium & seram: cessa cornu in altitudinem extollens, & loquens contra Deum iniquitatem. Quousque insultas contra patientem Christum? In mente habe scriptum a diuino Paulo: Ita vero peccantes in fratres, & percutientes eorum ægrotantem conscientiam, in Christum peccatis. Et ut aliquid ex propheticis loquar codicibus: Iustificata est Sodoma a te, superasti pagorum verbositates, quas fecerunt contra Christum, stultitiam existimantes crucem: nihil esse ostendisti Iudaicæ superbie crimina.

Et cum hæc posuisset verba Cyrilli contra Theodorum dicta Theodoritus, sic intulit.

Quid tibi zelum instantum inflamauit veritatis defensor, ut hanc & talem aduersus eum pompæ faceres, & paganis simul & Iudæis & Sodomitanis ostenderes magis impium, & positas contra impios a diuina scriptura voces adscriberes pietatis propugnatori? Nonne Dominus Christus in sacris euangelis in seipsum traxit Dauid diuinationem? Nonne pueris clamantibus, Hosanna filio Dauid, ipse dixit Iudæis: Non legis: Ab ore infantium & lactentium perfecisti laudem? Non diuinus Apostolus ex his deductum verbum ei adaptauit & cetera psalmi? Quid igitur nouum dixit

ANNO CHRISTI 555. Theodorus, quod tantis eum blasphemias lapidasti, & iubens illi frenare linguam, ipse percurrere istam effrenatam dimisisti? Vide ne quis te callidiorem existimet his aduersus Theodorum uti iniuriis, quod & ille Apollinarium, & qui ea quae sunt illius sapiunt, sceleratissimos vocavit. Si hoc non est, quo absone dicto sicut crapulam, quantas huiusmodi aduersus eum blasphemias effudisti? Quid autem nouum præter veteres illos doctores * dixerit? Illorum enim unusquisque humanam naturam & visitatam, & assumptam, & unitam esse a sancto Spiritu, & crucifixam, & mortuam esse, & resurrexisse, & in caelos receptam esse, & sedem mereri quae ad dexteram est, aperte & dilucide docuerunt. Tu vero cum ineffabilia, ut videtur, verba audisses, quae Paulus audiuit, magis hic alia quædam & diuiniora, (alias vero nobis introducis præter Pauli doctrinas) sic Paulum interpretaris, & dicis: Sed erat ipsum ex Deo Patre Verbum, factus certe secundum hominem, & non alium quemdam, sed seipsum visitatione & memoria dignans. *Quid his verbis magis ridiculum?* Cuius enim Deus Verbum visitationis indigeret? Atqui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est æqualis esse Deo, sed semetipsum exinanivit, formam serui accipiens: & angelicam quidem naturam non assumpit, semen autem Abraham assumpsit. Merito igitur Theodorus dixit, eum qui accepit, visitare, assumptum autem, visitatum esse. Ita autem & Propheta docens, Dominum quidem eum qui visitauit, vocat; hominem vero eum qui visitationem meruit.

EX EPISTOLA THEODORITI AD HIERENATVM
digandum, testimonium præbentis quod sub
accusatione erat Theodorus, &
dubitabatur de eo.

QVONIAM vero inculpatis me, quod sanctum & beatum reliqui patrem Theodorum in connumeratione doctorum, necessarium existimavi & de hoc breuiter dicere. Primum etenim, amantisimum mihi caput, multos & alios nobiles viros & nimis claros factos tacuimus. Deinde illud oportet considerare, quod qui accusatur, indubitabiles testes debet producere, quos neque accusatorum aliquis inculpare potest. Si autem a persecutoribus accusatos, qui accusatus est, ad testimonium vocet, nec ipse qui iudex est, patiatur suscipere. Nam si laudes patrum conscribens, istum sanctum prætermisi, iniquum fecisse confiteor, & circa doctores ingratus fuisse.

Concil. Tom. 12.

M ij